

چندان بریز باد کز خود شوم پیاده   کاندر خودی و هستی غیر تعب ندیدم
ای شمس و ای قمر تو، ای شهد و ای شکر تو   ای مادر و پدر تو، جز تو نسب ندیدم
ای عشق بی تناهی، وی مظهر الهی   هم پشت و هم پناهی، کفوت لقب ندیدم
ای شمس حق تبریز، ای اصل اصل جانها   بی بصره وجودت من یک رطب ندیدم

۷. سماع شور

ریتم‌های نُه‌ضربی (با تقسیمات ۵+۴ یا ۴+۵) در آناتولی بسیار رواج دارند و نزد ترک‌های شرقی نیز یافت می‌شوند. نُه‌ضربی همچنین پایه و اساس موسیقی کلاسیک کردهای پانسری است که سرعت شروع فوق‌العاده‌گندی دارد و در نهایت با سرعت بسیار بالا خاتمه می‌یابد. احتمالاً در قدیم حداقل یک شکل از نُه‌ضربی در ایران وجود داشته است. ترکیب ۵+۴، با سرعت متوسط، بیانگر عظمت است و در آسیای مرکزی تا حدی یک گونه شیوای ویژه، سنگین و متفکرانه (تلقین، تلقینچه، چاپ‌انداز) را شکل می‌دهد. در حقیقت، قسمت چهارم یک ملودی علوی طراحی شده برای همراهی کردن رقص‌های مقدس (سماع جبرئیل، سماع خضر، یا سماع دُرناها که نمایانگر دوازده امام هستند) است. به‌منظور دربرگرفتن و احاطه کردن این تم عالی سماع در بیات گرد، من سکانس‌های قبلی و خاتمه‌ها را در در آمد، سلمک، گلریز و اوج دستگاه شور تنظیم کرده‌ام.

۸. شور - آقساق

ریتم این قطعه همان ریتم قطعه آقساق راست است اما ساختار آن انتقال ساده قطعه مذکور به دستگاه شور نیست.

۹. شور - داستان نغمه

دوازده مقام ترک‌های اویغور سینجیانگ همگی در آخر دارای سه یا چهار تصنیف (داستان نغمه) هستند که یکی از آنها سه‌ضربی یا شش‌ضربی است. از این الگو برای جانداختن نمونه‌های دیگری در پرده‌های ایرانی شور و نوا، بدون گذاشتن شعر روی آنها، الهام گرفته‌ام.

۱۰. تلقین ابوعطا

تعداد ضرب‌ها معیار کافی برای تعیین هویت تعریف یک ریتم نیست. اوفر مولوی (اول سی‌دی در آمد دوم) با تلقین یک تلقینچه یا چاپ‌انداز بخارایی انتخاب شده برای این قطعه یکسان نیست. سرعت اتخاذ شده در این اجرا نیز به نسبت آسیای مرکزی - جایی که از این گذشته تلقین تقریباً به‌طور انحصاری برای آواز طراحی شده - آشکارا بالاتر است.

۱۱. گردون بیات ترک

در اینجا هم همان ساختار گردون نوا، دشتی و همایون اعمال شده است؛ امری که نوعی خویشاوندی بین همه این قطعات ایجاد می‌کند.

۴. نغمهٔ راست (براساس ردیف)
Naghme-ye Rāst (Arranged from the *radif*)

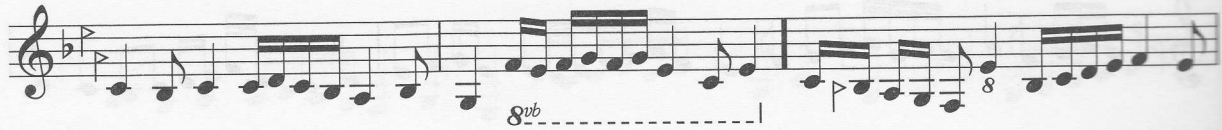
1981

The musical score is written in 5/4 time and consists of ten staves. The first two staves show the melody with a piano accompaniment of chords. The third staff features a more complex piano accompaniment with sixteenth-note patterns. The remaining staves continue the melody and piano accompaniment, ending with a double bar line and a *8vb* marking.

۱۶. سه‌گاه - آقساق سنگین

Segāh - Āqsāq-e sangin

1980

The image displays ten staves of musical notation for a piece by Beethoven. The notation is written in treble clef with a key signature of one flat (B-flat major or D minor). The piece begins with a treble clef, a key signature of one flat, and a common time signature. The first staff contains the initial melody. The second staff features a repeat sign, indicating a first ending. The subsequent staves continue the melodic development with various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests. The notation includes various accidentals such as flats and naturals. The piece concludes with a final cadence on the tenth staff.

۳۱. هفت ضربی نوا

Haft zarbi-e Navā

2007

1.

The first piece is written in 7/8 time and consists of seven staves of music. The notation includes various rhythmic values such as eighth and sixteenth notes, and rests. The key signature has one flat (B-flat). The piece concludes with a double bar line and repeat signs.

2.

The second piece is also written in 7/8 time and consists of three staves of music. It features similar rhythmic patterns to the first piece, including eighth and sixteenth notes. The key signature remains one flat. The piece ends with a double bar line and repeat signs.